

CURSUL 12: INELE

G. MINCU

1. MORFISME DE INELE

Definiția 1. Fie R și S două inele. Spunem că funcția $f : R \rightarrow S$ este **morfism de inele** dacă sunt îndeplinite condițiile:

- i) $\forall x, y \in R \quad f(x + y) = f(x) + f(y)$ și
- ii) $\forall x, y \in R \quad f(xy) = f(x)f(y)$.

Definiția 2. Dacă R și S sunt inele unitare, atunci morfismul de inele $f : R \rightarrow S$ se numește **unitar** dacă $f(1) = 1$.

Exemplul 3. Dacă R este un inel (unitar), atunci $1_R : R \rightarrow R$, $1_R(x) = x$ este un morfism (unitar) de inele. El se numește **morfismul identic** al lui R .

Exemplul 4. Dacă R și S sunt inele, atunci $f : R \rightarrow S$, $f(x) = 0$ este un morfism de inele. El se numește **morfismul nul** de la R la S .

Exemplul 5. Dacă S este subinel al inelului R , atunci $i : S \rightarrow R$, $i(x) = x$ este morfism (injectiv) de inele.

Exemplul 6. Pentru orice $n \in \mathbb{N}$, $\pi : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}_n$, $\pi(a) = \hat{a}$ este morfism unitar de inele.

Exemplul 7. Fie $R_1, R_2, \dots, R_n$ inele (unitare) și $R = R_1 \times R_2 \times \dots \times R_n$ produsul lor direct. Atunci:

- Funcția $\sigma_i : R_i \rightarrow R$, $\sigma_i(a) = (0, 0, \dots, 0, a, 0, \dots, 0)$ este morfism de inele (Temă: demonstrați această afirmație!). Acest morfism se numește **injecția canonică** a lui R_i în R .
- Funcția $\pi_i : R \rightarrow R_i$, $\pi_i(a_1, a_2, \dots, a_n) = a_i$ este morfism (unitar) de inele (Temă: demonstrați această afirmație!). Acest morfism se numește **proiecția canonică** a lui R pe R_i .

Exemplul 8. Dacă R este un inel, iar $n \in \mathbb{N}^*$, atunci $j : R \rightarrow \mathcal{M}_n(R)$,

$$j(a) = \begin{pmatrix} a & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a \end{pmatrix} \text{ este un morfism injectiv de inele.}$$

Propoziția 9. Dacă $f : R \rightarrow S$ și $g : S \rightarrow T$ sunt morfisme (unitare) de inele, atunci $g \circ f$ este morfism (unitar) de inele.

Definiția 10. Numim **endomorfism de inele** orice morfism de inele $f : R \rightarrow R$.

Definiția 11. Morfismul de inele $f : R \rightarrow S$ se numește **izomorfism de inele** dacă:

- i) f este funcție inversabilă și
- ii) f^{-1} este morfism de inele.

Propoziția 12. Fie R și S două inele și o funcție $f : R \rightarrow S$. Atunci, f este izomorfism de inele dacă și numai dacă f este morfism bijectiv de inele.

Definiția 13. Inelele R și S se numesc **izomorfe** dacă există un izomorfism de inele între ele.

Exemplul 14. Fie $m, n \in \mathbb{N}^*$. Atunci, inelele $\mathbb{Z}_m \times \mathbb{Z}_n$ și $\mathbb{Z}_{mn}$ sunt izomorfe dacă și numai dacă $(m, n) = 1$.

Demonstrație: „ $\Leftarrow$ ”: Definim $f : \mathbb{Z}_{mn} \rightarrow \mathbb{Z}_m \times \mathbb{Z}_n$, $f(a + mn\mathbb{Z}) = (a + m\mathbb{Z}, a + n\mathbb{Z})$. Este imediat (temă!) că f este corect definită și morfism injectiv de inele. Cum însă domeniul și codomeniul lui f au ambele de cardinal mn , rezultă că f este bijecție.

„ $\Rightarrow$ ”: Cum caracteristica lui $\mathbb{Z}_{mn}$ este mn , iar cea a lui $\mathbb{Z}_m \times \mathbb{Z}_n$ este $[m, n]$, presupunerea de izomorfism ne conduce la egalitatea $[m, n] = mn = [m, n](m, n)$, de unde $(m, n) = 1$. $\square$

Definiția 15. Numim **automorfism de inele** orice izomorfism de inele $f : R \rightarrow R$.

Exemplul 16. Dacă R este un inel, atunci 1_R este un automorfism de inele.

Notății:

Vom nota cu $\mathbf{Hom}_{\mathbf{Rng}}(\mathbf{R}, \mathbf{S})$ mulțimea morfismelor de inele de la R la S .

Vom nota cu $\mathbf{End}_{\mathbf{Rng}}(\mathbf{R})$ mulțimea endomorfismelor de inel ale lui R .

Vom nota cu $\mathbf{Aut}_{\mathbf{Rng}}(\mathbf{R})$ mulțimea automorfismelor de inel ale lui R .

Dacă din context se subînțelege că este vorba de morfisme de inele, putem să ometem indicele Rng din notațiile anterioare.

2. INELE DE POLINOAME

În acest paragraf, R va desemna un inel comutativ și unitar. Pe mulțimea $R^{\mathbb{N}}$ a șirurilor $(a_0, a_1, \dots)$ de elemente din R introducem

operațiile

$$\begin{aligned}(a_0, a_1, \dots) + (b_0, b_1, \dots) &= (a_0 + b_0, a_1 + b_1, \dots, a_n + b_n, \dots) \\ (a_0, a_1, \dots) \cdot (b_0, b_1, \dots) &= (a_0 b_0, a_0 b_1 + a_1 b_0, \dots, \sum_{i+j=n} a_i b_j, \dots).\end{aligned}$$

$R^{\mathbb{N}}$ are în raport cu aceste operații o structură de inel comutativ și unitar (temă: demonstrați această afirmație!); notând $X = (0, 1, 0, 0, \dots) \in R^{\mathbb{N}}$, $X^0 = 1$, și identificând R cu $\phi(R)$, unde ϕ este morfismul injectiv de inele de la R la $R^{\mathbb{N}}$ dat prin $a \mapsto (a, 0, 0, \dots)$, constatăm că $(a_0, a_1, \dots) = \sum_{i \geq 0} a_i X^i$. Această construcție justifică următoarele:

Definiția 17. Inelul definit mai sus se numește **inelul seriilor formale** în nedeterminata X cu coeficienți în R .

Notăția standard pentru inelul seriilor formale în nedeterminata X cu coeficienți în inelul R este $R[[X]]$. Din acest moment, vom folosi și noi această notație.

Definiția 18. Prin **ordinul** seriei formale nenule $f = \sum_{i \geq 0} a_i X^i \in R[[X]]$ înțelegem cel mai mic număr natural j pentru care $a_j \neq 0$. Convenim că ordinul seriei formale nule este $+\infty$.

Vom nota ordinul seriei formale $f \in R[[X]]$ cu **ord** f .

Propoziția 19. Dacă $f, g \in R[[X]]$, atunci

a) $\text{ord}(f + g) \geq \min\{\text{ord } f, \text{ord } g\}$

b) $\text{ord}(fg) \geq \text{ord } f + \text{ord } g$.

Dacă, în plus, R este domeniu de integritate, atunci

b') $\text{ord}(fg) = \text{ord } f + \text{ord } g$.

Observația 20. Dacă R este domeniu de integritate, atunci și $R[[X]]$ este domeniu de integritate.

Propoziția 21. $U(R[[X]]) = \{a_0 + a_1 X + \dots \in R[[X]] : a_0 \in U(R)\}$.

Demonstrație: Fie $f = a_0 + a_1 X + \dots \in R[[X]]$. Dacă f este inversabilă, atunci există $g = b_0 + b_1 X + \dots \in R[[X]]$ astfel încât $fg = 1$. Rezultă $a_0 b_0 = 1$, deci $a_0 \in U(R)$. Reciproc, dacă $a_0 \in U(R)$, punem $b_0 = a_0^{-1}$ și, presupunând construite $b_0, b_1, \dots, b_n$, definim $b_{n+1} = -a_0^{-1}(a_1 b_n + a_2 b_{n-1} + \dots + a_{n+1} b_0)$. Este clar că $b_0 + b_1 X + \dots$ este inversa lui f . $\square$

Este imediat faptul că submulțimea lui $R[[X]]$ alcătuită din acele serii formale care au un număr finit de coeficienți nenuli este subinel al lui $R[[X]]$. Conform observației 2 din primul curs, această submulțime are o structură de inel în raport cu legile induse de adunarea și înmulțirea din $R[[X]]$.

Definiția 22. Inelul definit mai sus se numește **inelul de polinoame** în nedeterminata X cu coeficienți în R . Elementele acestui inel se numesc **polinoame** în nedeterminata X cu coeficienți în R .

Notăția standard pentru inelul polinoamelor în nedeterminata X cu coeficienți în inelul R este $R[X]$.

Observația 23. Orice polinom $f \in R[X] \setminus \{0\}$ se reprezintă în mod unic sub forma $a_0 + a_1X + \dots + a_nX^n$ cu $a_0, a_1, \dots, a_n \in R$ și $a_n \neq 0$. Două polinoame $f = \sum_{i=0}^m a_iX^i, g = \sum_{j=0}^n b_jX^j \in R[X]$ sunt egale dacă și numai dacă $a_0 = b_0, a_1 = b_1, \dots, a_{\max\{m,n\}} = b_{\max\{m,n\}}$.

Definiția 24. Dat fiind polinomul $f = \sum_{i=0}^n a_iX^i \in R[X]$ cu $a_n \neq 0, a_0$ se numește **termenul liber** al lui f , iar a_n se numește **coeficientul dominant** al lui f . Dacă $a_n = 1$, polinomul f se numește **monic**. Dacă f nu are alți coeficienți nenuli decât (eventual) pe a_0 , el se numește **constant**.

Definiția 25. Prin **gradul** polinomului nenul $f = \sum_{i=0}^n a_iX^i \in R[X]$ înțelegem numărul natural $\max\{j \in \mathbb{N} | a_j \neq 0\}$. Convenim că gradul polinomului nul este $-\infty$.

Vom nota gradul polinomului $f \in R[X]$ cu $\text{grad } f$.

Propoziția 26. Dacă $f, g \in R[X]$, atunci

a) $\text{grad}(f + g) \leq \max\{\text{grad } f, \text{grad } g\}$

b) $\text{grad}(fg) \leq \text{grad } f + \text{grad } g$.

Dacă, în plus, R este domeniu de integritate, atunci

b') $\text{grad}(fg) = \text{grad } f + \text{grad } g$.

Propoziția 27. Fie R un inel comutativ și unitar și $f \in R[X]$. Atunci:

i) f este nilpotent dacă și numai dacă toți coeficienții săi sunt nilpotenți.

ii) f este inversabil dacă și numai dacă termenul său liber este inversabil, iar toți ceilalți coeficienți ai săi sunt nilpotenți.

iii) f este idempotent dacă și numai dacă este element idempotent al lui R .

iv) f este divizor al lui zero dacă și numai dacă există $a \in R \setminus \{0\}$ astfel încât $af = 0$.

Observația 28. Funcția $j : R \rightarrow R[X], j(a) = a$ este morfism unitar de inele. Acest morfism se numește **injectia canonică** a lui R în $R[X]$.

Dacă R este un inel comutativ și unitar, iar j este injectia canonică a lui R în $R[X]$, are loc:

Propoziția 29. (Proprietatea de universalitate a inelului de polinoame într-o nedeterminată) Pentru orice inel comutativ unitar S , orice morfism unitar de inele $u : R \rightarrow S$ și orice $s \in S$ există un

unic morfism de inele unitare $v : R[X] \rightarrow S$ cu proprietățile $v(X) = s$ și $v \circ j = u$.

Demonstrație: Presupunând mai întâi că există un morfism v ca în concluzia propoziției, constatăm că, dat fiind $f = a_0 + a_1X + \cdots + a_nX^n \in R[X]$, condițiile din enunț implică $v(f) = u(a_0) + u(a_1)s + \cdots + u(a_n)s^n$, de unde unicitatea lui v . Definind acum v prin formula anterioară, constatăm cu ușurință că el este morfism de inele, ceea ce justifică și afirmația de existență din enunț. $\square$

Definiția 30. Prin **valoarea polinomului** $f = \sum_{i=0}^n a_iX^i \in R[X]$ în elementul $r \in R$ înțelegem elementul $\sum_{i=0}^n a_ir^i \in R$. Vom nota acest element cu $f(r)$.

Definiția 31. Prin **funcția polinomială asociată polinomului** $f \in R[X]$ înțelegem funcția $\tilde{f} : R \rightarrow R$, $\tilde{f}(x) = f(x)$.

Observația 32. La polinoame egale corespund funcții polinomiale egale. Reciproca nu este numaidecât adevărată.

3. CORPURI

Definiția 33. Inelul unitar R se numește **corp** dacă sunt îndeplinite condițiile:

- i) $1 \neq 0$.
- ii) orice element nenul al lui R este inversabil.

Observația 34. Orice corp este inel integru.

Exemplul 35. Conform proprietăților cunoscute de la școala generală sau de la liceu, $(\mathbb{Q}, +, \cdot)$, $(\mathbb{R}, +, \cdot)$, $(\mathbb{C}, +, \cdot)$ sunt corpuri comutative. $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ nu este corp, deoarece $2 \in \mathbb{Z}$ este nenul și neinvertibil.

Exemplul 36. Întrucât $U(\mathbb{Z}_n) = \{a \in \mathbb{Z}_n : (a, n) = 1\}$, deducem că inelul $\mathbb{Z}_n$ este corp dacă și numai dacă n este număr prim.

Definiția 37. Fie R un inel. O submulțime nevidă K a lui R se numește **subcorp** al lui R dacă K este corp în raport cu operațiile induse de cele de pe R .

Propoziția 38. Fie K un corp. O submulțime L a lui K cu cel puțin două elemente este subcorp al lui K dacă și numai dacă sunt îndeplinite condițiile:

- i) $\forall x, y \in L \quad x - y \in L$ și
- ii) $\forall x, y \in L \setminus \{0\} \quad xy^{-1} \in L$.

Propoziția 39. Fie K un corp și L_α , $\alpha \in A$ subcorpuri ale acestuia. Atunci, $P_K = \bigcap_{\alpha \in A} L_\alpha$ este subcorp al lui K .

Definiția 40. Un corp care nu admite subcorpuri proprii se numește **corp prim**.

Observația 41. Dat fiind un corp K , subcorpul său P_K este corp prim. El se numește **subcorpul prim** al lui K .

Fie K un corp de caracterisită $n \in \mathbb{N}^*$ și P_K subcorpul său prim. Atunci, $1 \in P_K$, deci $\mathcal{M} = \{1, 1+1, \dots, \underbrace{1+1+\dots+1}_n\} \subset P_K$. Este

ușor de văzut că

$$\begin{aligned} \underbrace{(1+1+\dots+1)}_u - \underbrace{(1+1+\dots+1)}_v &= \underbrace{1+1+\dots+1}_{u-v \pmod n} \quad \text{și} \\ \underbrace{(1+1+\dots+1)}_u \underbrace{(1+1+\dots+1)}_v &= \underbrace{1+1+\dots+1}_{uv \pmod n}. \end{aligned}$$

De aici deducem că $\varphi : \mathbb{Z}_n \rightarrow P_K$, $\varphi(\hat{a}) = \underbrace{1+1+\dots+1}_a$ este morfism de inele. Surjectivitatea acestuia fiind evidentă, din $|\mathbb{Z}_n| = |P_K|$ obținem și injectivitatea. Așadar, inelele $\mathbb{Z}_n$ și P_K sunt izomorfe. Rezultă că $\mathbb{Z}_n$ este inel integră, de unde deducem că n este număr prim. Am obținut prin urmare:

Propoziția 42. Caracteristica unui corp este fie zero, fie număr prim.

Propoziția 43. Dacă K este un corp de caracteristică $p > 0$, atunci subcorpul său prim este izomorf cu $\mathbb{Z}_p$.

Procedând în mod similar, obținem:

Propoziția 44. Dacă K este un corp de caracteristică zero, atunci subcorpul său prim este izomorf cu $\mathbb{Q}$.

Din cele de mai sus rezultă și:

Propoziția 45. Singurul tip de corp prim de caracteristică p este $\mathbb{Z}_p$. Singurul tip de corp prim de caracteristică zero este $\mathbb{Q}$.

Exemplul 46. Considerăm submulțimea $\mathcal{H} = \left\{ \begin{pmatrix} a & b \\ -\bar{b} & \bar{a} \end{pmatrix} : a, b \in \mathbb{C} \right\}$ a lui $\mathcal{M}_2(\mathbb{C})$. Se constată că $\mathcal{H}$ este o parte stabilă a lui $\mathcal{M}_2(\mathbb{C})$ în raport cu adunarea și cu înmulțirea matricilor. În raport cu legile induse, $\mathcal{H}$ are o structură de corp.

Definiția 47. Corpul (necomutativ!) din exemplul anterior se numește **corpul cuaternionilor**. El se notează de obicei cu $\mathbb{H}$.

Exemplul 48. Fie R un domeniu de integritate. Pe $R \times (R \setminus \{0\})$ introducem relația $\sim$ astfel: $(a, s) \sim (b, t)$ dacă și numai dacă $at = bs$. Se constată că această relație este de echivalență.

Notăm cu $\frac{a}{s}$ clasa elementului $(a, s) \in R \times (R \setminus \{0\})$ în raport cu relația $\sim$ și cu M mulțimea factor $R \times (R \setminus \{0\}) / \sim$.

Pe M introducem operațiile $\frac{a}{s} + \frac{b}{t} = \frac{at + bs}{st}$ și $\frac{a}{s} \cdot \frac{b}{t} = \frac{ab}{st}$.

Este ușor de văzut că aceste operații sunt corect definite și că $(M, +, \cdot)$ este un corp comutativ.

Definiția 49. Corpul construit în exemplul anterior se numește **corpul de fracții al domeniului R** . O notație frecvent folosită pentru acest corp este $Q(R)$.

Exemplul 50. Corpul de fracții al lui $\mathbb{Z}$ este $\mathbb{Q}$.

Definiția 51. Dacă K este corp comutativ, corpul de fracții al lui $K[X]$ se numește **corpul de fracții raționale în nedeterminata X cu coeficienți în K** și se notează $\mathbf{K}(X)$.

Observația 52. $K(X) = \left\{ \frac{f}{g} : f, g \in K[X], g \neq 0 \right\}$.

Observația 53. Dat fiind un domeniu de integritate R , funcția $j_R : R \rightarrow Q(R)$, $j_R(a) = \frac{a}{1}$ este un morfism injectiv și unitar de inele.

Propoziția 54. (Proprietatea de universalitate a corpului de fracții al unui domeniu de integritate) Fie R un domeniu de integritate. Pentru orice inel unitar S și orice morfism unitar de inele $u : R \rightarrow S$ cu proprietatea că $\text{Im } u \setminus \{0\} \subset U(S)$ există un unic morfism de inele unitare $v : Q(R) \rightarrow S$ cu proprietatea $v \circ j_R = u$.

Demonstrație: Presupunând mai întâi că există un morfism v ca în concluzia propoziției, constatăm că, dat fiind $x = \frac{a}{s} \in Q(R)$, condițiile din enunț implică $v(f) = u(a)u(s)^{-1}$, de unde unicitatea lui v . Definind acum v prin formula anterioară, constatăm cu ușurință că el este corect definit și morfism unitar de inele, ceea ce justifică și afirmația de existență din enunț. $\square$

Definiția 55. Fie K și L două corpuri. Funcția $f : K \rightarrow L$ se numește **morfism de corpuri** dacă este morfism unitar de inele.

Exemplul 56. $i_1 : \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{R}$, $i_1(x) = x$, $i_2 : \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{C}$, $i_2(x) = x$, $i_3 : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$, $i_3(x) = x$ și $i_4 : \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{Q}(\sqrt{2})$, $i_4(x) = x$ sunt câteva exemple imediate de morfisme de corpuri.

Exemplul 57. Pentru orice corp K , 1_K este automorfism de corpuri.

Exemplul 58. $\alpha : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{H}$, $\alpha(a) = \begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{pmatrix}$ este un morfism de corpuri.

Observația 59. Fie K un corp comutativ de caracteristică $p > 0$. Pentru orice $x \in K$ are loc relația

$$px = \underbrace{x + x + \cdots + x}_p = x \underbrace{(1 + 1 + \cdots + 1)}_p = 0.$$

Mulțimită comutativității, pentru orice $x, y \in K$ are loc

$$(xy)^p = x^p y^p.$$

Numărul p fiind prim, avem $p \mid \binom{p}{k}$ pentru orice $k \in \{1, 2, \dots, p-1\}$.

Prin urmare, pentru orice $x, y \in K$ are loc relația

$$(x + y)^p = \sum_{k=0}^p \binom{p}{k} x^{p-k} y^k = x^p + y^p.$$

Drept consecință a acestei observații, obținem

Exemplul 60. Fie K un corp comutativ de caracteristică $p > 0$. Atunci, $\varphi : K \rightarrow K$, $\varphi(x) = x^p$ este un endomorfism de corpuri.

Definiția 61. Endomorfismul din exemplul anterior se numește **endomorfismul lui Frobenius**.

Se constată cu ușurință că toate morfismele din exemplele prezentate sunt injective (temă!). Aceasta este consecința unui fapt mai general, și anume:

Propoziția 62. Orice morfism de corpuri este injectiv.

(Temă: demonstrați această propoziție!)

Încheiem cu enunțul unui rezultat foarte interesant, pentru a cărui demonstrație cititorul interesat este invitat să consulte, de pildă, [?]:

Teorema lui Wedderburn. Orice corp finit este comutativ.

BIBLIOGRAFIE

- [1] T. Dumitrescu, *Algebra*, Ed. Universității din București, 2006.
- [2] I. D. Ion, N. Radu, *Algebra*, Ed. Universității din București, 1981.
- [3] C. Năstăsescu, C. Niță, C. Vraciu, *Bazele algebrei*, Ed. Academiei, București, 1986.